

Talepapir

Arrangement: Samrådsspørgsmål A-B

Hvornår: 31. januar 2023 (kl. 15-16.30)



**Udlændinge- og
Integrationsministeriet**

DET TALTE ORD GÆLDER

Spørgsmål A

[Vil ministeren forholde sig til, om den aktuelle situation i Iran, herunder regimets forfølgelse og henrettelse af demonstranter allerede har eller bør give anledning til at genoptage sagerne for afviste iranske asylansøgere, om den nuværende situation i Iran er lagt til grund ved myndighedernes behandling af sagerne?]

18. januar 2023

Sags nr. 2023 - 394
Akt-id 2180298

Spørgsmål B

[Vil ministeren redegøre for, om herboende iranske asylansøgers deltagelse i protestaktivister mod præstestyret i Iran på dansk jord, udgør en skærpet risiko for forfølgelse og repressalier fra regimets side, såfremt disse iranere hjemsendes til Iran, og om ministeren er enig i at Danmark, ligesom Tyskland, bør stoppe udsendelsen af afviste asylansøgere til Iran set i lyset af den aktuelle situation?]

Svar:*[Indledning]*

Tak til formanden for ordet og til udvalget for invitationen og de to spørgsmål, som jeg vil besvare samlet.

[Behandlingen af asylsager, herunder armslængdeprincippet]

Det er vigtigt for mig indledende at slå fast, at jeg hverken kan eller vil blande mig i de uafhængige udlændingemyndighedernes behandling af konkrete sager. Det gælder både i forhold til den risikovurdering, der foretages i Udlændingestyrelsen og i Flygtningenævnet i de konkrete sager. Og det gælder i forhold til, om sager vedrørende bestemte nationaliteter skal genoptages. Ligesom det også gælder myndighedernes vurdering af, om en person skal udsendes.

Vi har et system i Danmark, hvor det først er Udlændingestyrelsen, der vurderer, om en asylansøger har ret til beskyttelse. Hvis Udlændingestyrelsen vurderer, at man ikke har ret til beskyttelse, bliver sagen automatisk påklaget til Flygtningenævnet. Flygtningenævnet, der er et uaf-

hængigt domstolslignende organ med tre nævnsmedlemmer, hvoraf den ene er en dommer, træffer den endelige afgørelse.

Både Udlændingestyrelsen og Flygtningenævnet følger løbende situationen i de lande, hvorfra Danmark modtager asylansøgere. Det gælder naturligvis også Iran.

Jeg kan i den forbindelse nævne, at udlændingemyndighederne er i besiddelse af en omfattende samling af baggrundsmateriale om forholdene i de lande, hvorfra Danmark modtager asylansøgere, herunder også Iran. Flygtningenævnets sekretariat sørger løbende for, at samlingen af baggrundsmateriale ajourføres.

Udlændingestyrelsen og Flygtningenævnet foretager i hver enkelt sag en konkret og individuel vurdering af, om den enkeltes asylmotiv sammenholdt med baggrundsoplysningerne om det pågældende land kan medføre, at vedkommende meddeles asyl i Danmark.

Hvis en asylansøger over for myndighederne fremkommer med oplysninger om politiske aktiviteter udført her i

Danmark, vil denne oplysning naturligvis indgå i den konkrete vurdering af sagen.

Jeg har fuld tillid til, at myndighederne afgør sagerne på et ordentligt og oplyst grundlag – og selvfølgelig inden for rammerne i udlændingeloven og vores internationale forpligtelser. Men som jeg indledningsvist nævnte, så hverken kan eller vil jeg blande mig i afgørelserne. Sådan må det være i en retsstat.

[Genoptagelse af sager]

Når det kommer til den aktuelle situation i Iran og behandlingen af asylansøgere fra Iran, er der for nuværende ikke oplysninger om, at Flygtningenævnet har fundet anledning til af *egen drift* at genoptage allerede afgjorte sager.

Det ændrer selvfølgelig ikke på, at en afvist asylansøger altid kan anmode nævnet om at genoptage behandlingen af en asylsag – eksempelvis under henvisning til politiske aktiviteter, der er udført her i landet efter et afslag. En sådan anmodning vil blive behandlet af Flygtningenævnet, og nævnet har oplyst, at nævnet har genoptaget over 50 sager i 2022 vedrørende statsborgere fra Iran blandt andet

med henvisning til aktiviteter, der har fundet sted efter nævnets oprindelige behandling af sagen.

[Sætte udsendelse af afviste iranske asylansøgere i bero]

For så vidt angår spørgsmålet om udrejse er det helt grundlæggende regeringens holdning, at man skal udrejse, når man ikke længere har lovligt ophold i Danmark. Hvis ikke man udrejser frivilligt, vil man kunne blive udsendt tvangsmæssigt.

Og som allerede nævnt er det hverken regeringen eller mig som minister, der foretager vurderingen af, om en udlænding har et beskyttelsesbehov, og i øvrigt hvad sikkerhedssituationen er, i det land der skal udsendes til. Det er derimod udlændingemyndighederne. Det gælder for Iran såvel som for andre lande.

[Iranske statsborgere i udsendelsesposition]

Jeg kan samtidig oplyse, at det gennem en årrække har været muligt at gennemføre frivillig hjemrejse til Iran. Det har også været muligt at gennemføre tvangsmæssige udsendelser i nogle tilfælde.

[Tysklands praksis]

Jeg kan endeligt oplyse, at de tyske myndigheder har oplyst, at udsendelse til Iran fortsat finder sted i visse sager.

Tak for ordet.